

Der er selvfølgelig også områder i statsministerens åbningsredegørelse, hvor Dansk Folkeparti føler, at regeringen kommer lidt for nemt om ved det. Lad mig tage EU som et konkret eksempel:

Når det drejer sig om EU, var der jo inden folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten den 28. maj nærmest ingen grænser for, hvilke initiativer statsministeren ville tage; der blev lovet guld og grønne skove for at få danskerne til at stemme ja. Og efter den 28. maj, hvor så mange alligevel stemte nej til Amsterdamtraktaten, lovede statsministeren, at nu skulle der føres en politik på EU-området, som tog hensyn til det store mindretal i den danske befolkning.

Siden det tidspunkt har statsministeren været tavs, og derfor så vi i Dansk Folkeparti naturligvis frem til, at statsministeren i sin åbningsredegørelse i tirsdags løftede lidt af sløret for, hvad regeringen mener der nu konkret skal ske i Danmarks forhold til EU. Måske havde regeringen ligefrem i åbningsredegørelsen en handlingsplan klar for det kommende arbejde i EU.

Desværre skuffede statsministeren fælt. I EU-spørgsmålet har vi desværre endnu et eksempel på, at når det virkelig gælder, løber regeringen fra de løfter, som den har givet bare ganske få måneder tidligere. Men regeringen skal naturligvis ikke slippe så let. Dansk Folkeparti vil holde regeringen fast på EU-løfterne, og den kommer naturligvis senere i denne folketings-samling til i detaljer at fortælle, hvad den konkret har gjort for at komme de mange i møde, som stemte nej den 28. maj.

Det var ikke os i Dansk Folkeparti, som stillede den del af befolkningen, der stemte nej, noget i udsigt efter den 28. maj; det var statsministeren, der gjorde det. Og han gjorde det konkret med henvisning til nærhedsprincippet, som er et afgørende princip, som skal sikre, at de ting, som bedst kan behandles politisk her i Danmark, behandles i Danmark og ikke i EU.

Vi vil have regeringen stillet til ansvar for, hvor det er, der skal stilles nogle mere klare hegnspele op for, hvad EU skal beskæftige sig med, og hvad der skal være nationale danske anliggender. Ellers må vi jo konstatere, at regeringen reelt fortsat agter at være med til at udhule dansk selvbestemmelse og dansk suverænitet, og det ønsker Dansk Folkeparti naturligvis ikke sker. Derfor ønsker vi kød og blod på nærhedsprincippet og ser med bedrøvelse på, at regeringen ser ud til helt at have opgivet at udmønte nærhedsprincippet som lovet.

Et andet område, som efter åbningsredegørelsen betyder, at vi må stille flere spørgsmål, end vi fik svar i tirsdags, er selvfølgelig forsvarsområdet. For her må man jo nærmest gætte sig til, hvad regeringens politik er. Ikke et ord om forsvaret blev rent faktisk nævnt i åbningsredegørelsen, selv om man i overslagsårene i regeringens eget forslag til finanslov for 1999 faktisk opererer med besparelser på forsvarsområdet.

I Dansk Folkeparti mener vi, at Danmark skal have et effektivt forsvar, og at vi skal være et troværdigt medlem af NATO, som har vist sig at være verdenshistoriens største forsvarsmæssige succes.

Forsvarskommissionen kommer til nytår med sit oplæg, og det skal så danne grundlag for de videre drøftelser, som Dansk Folkeparti naturligvis meget gerne deltager i.

Man kan sige det på den måde, at fordi man ikke har haft brand i sin bolig i nogle år, opsiger man jo ikke af den grund brandforsikringen. Det er præcis det samme med forsvaret: Vi skal betale præmien, og den har ærligt talt efter vores opfattelse været særdeles billig i mange år. Danmark har på mange områder kørt på discountklasse i forhold til andre NATO-lande. Og man skal heller ikke glemme, at de stadige besparelser på forsvaret har medført, at forsvaret hele tiden har skubbet problemer foran sig.

Derfor mener vi, at der er behov for de materielanskaffelser, som er blevet udskudt gang på gang, og forsvaret har derfor et berettiget ønske om nyt udstyr.

Det er noget af det, som vi mener det er vigtigt at man ser på i de forhandlinger, der kommer, når Forsvarskommissionen er færdig med sit arbejde.

På retsområdet brillerede statsministeren jo med total tavshed om, hvad regeringen vil gøre ved den stigende grove vold, den øgede narkokriminalitet og rockerbandernes oprustning. Hvad er regeringens svar på de problemer, der er inden for de områder? For vi fik ikke noget svar.

Det har været hævdet fra forskellige side, både politisk og af andre aktører i debatten, at volden rent faktisk er aftagende, men efter vores opfattelse passer det overhovedet ikke. Og hvis man blot gør sig den ulejlighed at gå ind på politiets hjemmeside på Internettet, kan man af tallene konstatere, at volden er stigende. På politiets hjemmeside på Internettet er der nemlig fyldige statistikker, der fortæller, hvor slemt